

ZDISLAVA

měsíčník litoměřické diecéze

Ročník VII

číslo 1

Leden 2002

Tříkrálová sbírka chce dát všem lidem příležitost, aby mohli projevít své dobré srdce a přispět na projekty Sdružení Česká katolická charita. V naší diecézi se letos konala na 29 místech a dohromady bylo vybráno 504 tisíc korun.

Foto: Tomáš Tesař

Z OBSAHU

Farní tým – Fatym
STRANA 4

Sestra
Lucie Dadová
STRANA 5

Teologická
konference
o Eucharistii
STRANA 7

P. Vilém Marek
Štěpán v Liběšicích
u Žatce
STRANA 8–9

Oděv duchovních
STRANA 14

Rozhlasové přenosy bohoslužeb na ČRo 2 – Praha v roce 2002

Pro informaci zveřejňujeme rozpis rozhlasových bohoslužeb Českého rozhlasu 2 – Praha na rok 2002. Rozpis je dělán podle tradičního každoročního klíče, kdy se střídají katolické mše a bohoslužby nekatolických církví.

Svobodná Evropa pak vysílá bohoslužby přesně opačně, takže zájemci mají možnost si každou neděli naladit katolickou či nekatolickou bohoslužbu.

Sekretariát ČBK

Legenda:

- ADV Církev adventistů sedmého dne
 BJB Bratrská jednota baptistů
 CB Církev bratrská
 ČCE Československá církev evangelická
 CČSH Církev československá husitská
 ECM Evangelická církev metodistická
 JB Jednota bratrská
 Luter a.v. Luterská evangelická církev augsb. vyznání
 PRAV Pravoslavná církev
 ŘK Církev římskokatolická
 SLEV Slezská církev evangelická
 St.K Starokatolická církev

Copyright Jan Macek a Corel Corp. 2002

Prof. Lobkowicz na KTF UK

Praha: Rektor Univerzity Karlovy Ivan Wilhelm požádal prof. Mikuláše Lobkowicze o spolupráci při výkonu mimořádné správy na KTF UK. Prof. Lobkowicz tak bude v pracovním vztahu vůči univerzitě a svou činnost na fakultě zahájí po 20. lednu.

Rakouští katolíci a Temelín

Videň (A): Rakouská katolická akce (Katholische Aktion Österreich - KAÖ) nesouhlasí s antitemelínským hlasováním v Rakousku, protože je zneužíváno k vytváření protičeských a protievropských nálad.

Nové martyrologium

Vatikán/Herder Korrespondenz 11/2001: Nový oficiální

seznam světců katolické církve byl po 35leté práci představen ve Vatikánu v závěru loňského roku.

Vyhotovení nového martyrologia bylo nezbytné, protože od posledního závazného vydání v roce 1956 přibýly dva tisíce blahoslavených a světců.

V roce 2001 bylo zavražděno 33 misionářů

Řím (I)/KNA: V roce 2001 bylo zavražděno 33 katolických misionářů. Vyplývá to ze zdrojů vatikánské misijní zpravodajské agentury Fides. Jen v Indii to bylo 8 mrtvých, v Kolumbii 3. Mezi oběťmi bylo 12 Evropanů a 3 duchovní pocházeli ze Severní a Jižní Ameriky. Zavraždění byli převážně kněží (25), dále mezi nimi bylo 5 řeholnic a 3 laici.

Leden

- 1.1. ČCE
6.1. ŘK
 13.1. CČSH
20.1.ŘK
 27.1. JB

Únor

- 3.2. ŘK**
 10.2. ČCE
17.2.ŘK
 24.2. CČSH

Březen

- 3.3. ŘK**
 10.3. CB
17.3.ŘK
 24.3. CČSH (Květ. neděle)
 29.3. ČCE (Velký pátek)
31.3.ŘK (Hod Boží vel.)

Duben

- 1.4. SLEV (Pondělí velik.)
 7.4. PRAV
14.4.ŘK
 21.4. ČCE
28.4.ŘK

Květen

- 5.5. CČSH
12.5.ŘK
 19.5. Luter.a.v./Praha/
26.5.ŘK

Červen

- 2.6. ČCE
9.6. ŘK
 16.6. CČSH
23.6.ŘK
 30.6. BJB

Červenec

- 5.7. ŘK** (Sv. Cyr. a Metod)
7.7. ŘK
 14.7. ČCE
21.7.ŘK
 28.7. Luter a.v./Praha/

Srpen

- 4.8. ŘK**
 11.8. ČCE
18.8.ŘK
 25.8. CČSH

Září

- 1.9. ŘK**
 8.9. ADV
15.9.ŘK
 22.9. CČSH
29.9.ŘK

Říjen

- 6.10. ČCE
13.10. ŘK
 20.10. StK
27.10. ŘK

Listopad

- 3.11. CČSH
10.11. ŘK
 17.11. ČCE
24.11. ŘK

Prosinec

- 1.12. SLEV
8.12. ŘK
 15.12. ČCE
22.12. ŘK
 24.12. St.K. (Štědrý den)
25.12. ŘK (Hod Boží vá.)
 26.12. CČSH (Sv. Štěpána)
 29.12. AP

Zdislava – měsíčník litoměřické diecéze

Vydává Římskokatolická farnost Smržovka
 Adresa redakce: Kostelní 215, 468 51, tel./fax. 0428/38 23 65
 e-mail: michal.podzimek@telecom.cz (administrace)
farnost.jbc@pvtinet.cz (příspěvky)

Číslo účtu: 963293379/0800

Řídí redakční rada, šéfredaktor: P. ICLic. Michal Podzimek

Grafická spolupráce Jan Hrubý, sazba Jan Macek

Jazyková úprava tohoto čísla: Dr. Věnceslava Fišerová

Tiskne: Jan Macek, Horní náměstí 12, Jablonec nad Nisou

Náklad: 1650 výtisků

Nevyžádané příspěvky nevracíme. Redakce si vyhrazuje právo na zkrácení příspěvků.

Příspěvek na úhradu nákladů na rok 2001: 125 Kč + poštovné

Registrace: MK ČR 7397. ISSN 1211-3042

Ročník VII., číslo 1

Datum vydání: 20. 1. 2002. Uzávěrka příštího čísla: 10. 2. 2002

Distribuci zajišťuje AMIS Praha, Na Nivách 18, 141 00 Praha 4 prostřednictvím České pošty, s. p.

Výročí kněží a jáhnů naší diecéze v únoru

narozeniny

- 2. 2. ICLic. Józef Szeliga – 36 let
- 4. 2. Stanislav Bečička – 76 let
- 4. 2. Antonín Mikel – 86 let
- 4. 2. Vít Audy, jáhen – 26 let
- 6. 2. Miloslav Radim Jáchym, OFM – 75 let
- 6. 2. Jan Nepomuk Jiříšně, O.Cr. – 28 let
- 8. 2. Vladimír Novák – 32 let
- 15. 2. Mons. Jan Pohl – 81 let
- 18. 2. Tomasz Dziedzic – 28 let
- 21. 2. Jan Pur, trvalý jáhen – 71 let
- 26. 2. Jindřich Kotvrda – 39 let
- 28. 2. Leopold Jan Dvořáček, O.Melit. – 62 let
- 28. 2. Josef Pavlas, SDB – 72 let

výročí svěcení

- 7. 2. Ladislav Kubíček – 35 let

Vychází poslední číslo!

Ne, nelekejte se! Toto není poslední číslo našeho časopisu, avšak zcela jistě je toto posledním číslem, které přichází do rukou těch, kteří na vydávání časopisu nepřispěli. Dnes (10. ledna) je to přesně polovina z vás čtenářů.

Nejsme sice komerční časopis, jak jsem psal v minulém úvodníku, nicméně ze vzduchu se ani v církvi žít a vydávat periodikum nedá. Prosíme tedy naposledy o zaplacení složenek, které jsme rozesílali v listopadu a prosinci.

Únorového čísla vyjde již jen tolik kusů, na kolik čtenáři přispějí.

P. Michal Podzimek
šéfredaktor

Od iluze ke skutečnosti

V čem spočívá lež či iluze? To jsou otázky, které si ve vztahu k vlastní osobě asi jen málokdo z nás položí. My lidé jsme většinou přesvědčeni, že jsme jen malá nepatrná bytůstka s vytyčeným začátkem a koncem, stvoření, které musí neustále bojovat o svou existenci. Něco nás nabádá, že se musíme o sebe postarat, a bráníme se proti hrozcím vetřelcům. Cítíme se zranitelní a jsme přesvědčeni, že naším hlavním úkolem je „boj o život“.

Žijeme v neustálém strachu, aby na nás někdo nešlapal, v obavách, že na nás nezbude dost místa. Proto jsme ustavičně na stráži, stále v plné pohotovosti. Cítíme se tak křehcí, že nepatrný útok ze strany protivníka může znamenat náš zánik.

Každý z nás žije v opevněném městě. Stavíme kolem sebe zeď a činíme ze sebe v lepším případě pevnost a v horším pevnost nedobytnou. Do své obrany investujeme v poměru větší množství energie, než vkládá státní rozpočet do armády.

To vše je však lež a iluze. Pravdou je, že nejsi tím, čím se sám sobě zdáš. Opak je pravdou. Obrana v lidském nitru nebyla asi nikdy tak mohutná jako dnes a je potřeba začít uvažovat o odzbrojení jednotlivce.

Proto bychom si měli položit několik podstatných otázek:

Co vlastně bráníme? Proč se bráníme a proti komu?

Co tedy bráníme? Zřejmě něco, co je slabé, křehké a zasluhuje takovou naši ochranu. Je to naše ego. Degradujeme sami sebe na cosi ubohého. Stáváme se pouhým zrcadlem toho, o čem jsme přesvědčeni, že si jiní lidé o nás myslí.

Proč se bráníme? Protože máme strach. Nemůžeme jinak než mít strach, když se dobrovolně odtrhujeme od své přirozenosti a jsme pak vydáni napospas takzvanému úsudku jiných! Jakmile se ztotožníme s tímto „Já“, je náš život nevyhnutelně poznamenán strachem.

Proti komu nebo čemu se bráníme? Je to proti pravdě a proti Bohu. Cílem veškeré naší obrany je udržovat při životě naše malé vymyšlené „Já“, což je bránění něčeho, co vlastně ve skutečnosti vůbec neexistuje a je pouze naší představou. Pokud jsou naše obranné mechanismy v činnosti, držíme se na úrovni povrchního člověka. Naše pravé já nemá šanci.

Pokud nemilujeme sami sebe, začne se v nás objevovat přehnaný strach z poznávání vlastních chyb a nedostatků. Láska k sobě samému, sebezpřijetí nás učí skutečné vnitřní svobodě: svobodě vůči Bohu, bližním i vůči sobě samému. A právě strach o sebe je zdrojem izolace, osamělosti, podezřívavosti a agrese vůči druhým.

Jsem přesvědčen, že toto „já“ je produktem naší dětské snahy vystupňované v pubertě k ochraně před celým nepřátelským světem. Je paradoxem, že naše obrana je zaměřena hlavně proti sobě a uvrhá mě do života plného stresu, nervozity a špatné nálady. Je ovšem naší lidskou tragédií, že obrana je nakonec zaměřena i proti Bohu.

Všichni křesťané jsou sice přesvědčeni, že Bůh je naše dobro, ale pro naše ego je stálou hrozbou. Takže naše cesta od iluze ke skutečnosti se týká odstranění všech zábran, které zabraňují našemu já, ale i Bohu, aby v nás přebýval. Protože naše pravé já má účast na Božské přirozenosti, je naše obrana nakonec namířena proti Bohu. Čím dál ve svém procesu jdeš, tím je jasnější, že „nepřítel“, proti němuž se bráníš, je sám Bůh, ten

Farní tým – Fatym

Patříme do společenství Fatym, které má hlavní sídlo ve Vranově nad Dyjí a v Přiměticích. Zkratka Fatym znamená „farní tým. Je to společenství kněží, jáhnů a laiků. Farnost Jeníkov je družební farnost Fatymu.

Naším cílem bylo pozvednout a oživit tuto farnost-poutní místo. Jeníkovský kněz, který nás navštívil na Moravě, byl velice nadšený a přál si také nějaké pomocníky. Bůh ho vyslyšel a my jsme sem přišly 6. dubna 1999.

Od té doby jsme zde uskutečnily tři letní tábory pro děti. Taky jsme pořádaly řadu koncertů, o které je bohužel malý zájem. Děti se u nás mohou naučit hrát na kytaru a flétnu. Ale hře na kytaru se u nás učí i jedna sedmdesátiletá paní. Také pořádáme víkendy pro děti. Pobyt byl několikrát zajištěn na faře v Bílině, ale většinou jsme na naší faře v Jeníkově, protože většina místních dětí si nemůže dovolit drahé pobyty.

Taky jsme s děvčaty navštívily dva kláštery. Na Moravci jsme strávily týden a sestřičky nás tam živily, za což jim moc děkujujeme. Klášter ve Staré Boleslavi nás velice zaujal, protože tam bylo hodně mladých řeholních sestřiček a děvčata z nich byla unešená. Naše děvčata velmi zaujalo zvláštní ticho a pokoj, který všude panoval.

Opravujeme faru, Bůh duše

Za tu dobu, co zde působíme, se nechaly pokřtít a chodí už ke svatému přijímání dvě děvčata. Jsou už starší (13–14 let) a hodně nám pomáhají o víkendech s dětmi. Učíme dvě hodiny náboženství týdně, jednu v Jeníkově a druhou v Hrobě. Navštěvuje-

me jedenkrát týdně i mateřskou školu, kde si s dětmi povídáme a zpíváme. Staráme se i o starší lidi: dvě paní šly po padesáti letech ke zpovědi. Naučily jsme je růženec a minimálně jedenkrát týdně se ho s nimi modlíme za obrácení hříšníků v severních Čechách. Každý den máme odpoledne pro děcka, kdy hrajeme hry, vaříme, zahradničíme, zkrátka děláme to, co je potřeba.

Nejenže se staráme o oživení farnosti, ale musíme si taky poradit s opravou fary. Je to velká budova a udržovat ji není lehké, zvláště pro nás děvčata. Díky tomu jsme se naučily měnit elektrické zásuvky, čistit odpady, řezat a štípat dříví a taky opravovat díry ve střeše.

Sama za sebe mohu říct, že bych přála každému mladému člověku, aby něčím podobným prošel, protože je to výborná zkušenost. A tak, mladí lidé, neváhejte a věnujte část svého života Bohu. On vám to mnohokrát vynahradí.

Markéta Majerová, Jeníkov

Duchovní obnova na faře ve Stebně

Farní budova ve Stebně, v kopcích nad Ústí n. L., která byla donedávna v havarijním stavu, nyní poskytuje možnost scházení se pro ústecký a trmický farní obvod.

Od jara tohoto roku je totiž v rozsáhlé rekonstrukci, která již postoupila tak daleko, že je možné faru využívat pro různé aktivity. Příjemně zařízené dvě větší místnosti a koupelna s WC zajišťují příjemný pobyt i v zimním období.

Fara žije rekolekce

Ve zdejší kostele, který leží v bezprostřední blízkosti fary, jsou každou poslední sobotu v měsíci večerní mše svaté. Při této příležitosti jsme dohodli celoodpolední duchovní program, který vždy touto večerní bohoslužbou vrcholí. Začali jsme listopadem, nyní tedy máme za sebou již dvě takováto duchovní setkání.

Program těchto společných duchovních rekolekci začíná ve 13 hodin společným rozhovorem a případným představením se nově příchozích. Pokračujeme hlavním pro-

gramem, který sestává ze dvou přednášek na téma „Biblické postavy víry“ s delší mezipřestávkou a shrnutím na závěr rekolekce.

Následně se shromáždíme v blízkém kostele sv. Šimona a Judy, kde celou duchovní obnovu uzavíráme slavením společné mše sv. s biblickými texty, vztahujícími se k těmto biblickým postavám, k nimž jsme v předcházejícím rozjímání pokoušeli nalézt duchovní přístup. Kostel je bez elektrického osvětlení a tak mše svatá je sloužena velmi prostě, za svitu svíců na oltáři i lavicích. A když v prosinci jsme po závěrečném zpěvu „Narodil se Kristus Pán“ vycházeli z již ztemnělého kostela na zasněženou, osvětlenou venkovskou cestu kde hustě sněžilo, jsme se vžili do role našich vzdálených předků

Stavitel studní

Prosincová rekolekce byla pod mottem „Izák – praotec důvěry a lásky“. Izák se podle biblického podání jeví spíše pasivní postavou. Při hlubším zamyšlení však v něm můžeme objevit velice zajímavou a i dnešního člověka oslovující postavu.

Izák staví studně na místech, kde se setkává s Bohem. Studně s životně nutnou vodou snad mohou být symbolickým vyjádřením pro Izákovo hledání spásy a útěchu v Bohu.

Hlavní myšlenkou našeho rozjímání o biblických postavách je pokusit se nalézt v těchto starých svědcích víry v živého Boha alespoň částečně sám sebe ve svých úspěších i neúspěších, ve svých radostech i starostech, ve svých přednostech i slabostech.

S. M. Lucie Dadová

V době adventního očekávání povolal Pán života a smrti dne 6. 12. do věčné radosti svou věrnou služebnici řeholní S. M. Lucii Dadovou z kongregace Cyrila a Metoděje. Mnozí, kteří jsme ji znali, na ni vzpomínáme jako na obětavou služebnici, která království Boží hlásala nejen slovem, ale hlavně celým svým životem naplněným láskou k Bohu a bližním.

Sestřička Lucie se narodila 3. dubna 1922 v Krupině na Slovensku. Po ukončení noviciátu v Brně pracovala v Sušilových kolejích. V době nejsilnějšího komunistického útlaku v letech 1950–56 byla spolu s dalšími sestrami internována v Bílé Vodě, kde v této nelehké době byla ostatním sestrám velkou oporou. Po uvolnění politické situace pracovala v Jindřichově ve Slezsku a později jako vedoucí kuchyně v sociálním ústavu pro chlapce v Dolním Podluží. Mladší generace kněží a bohoslovců sestřičku znají z Litoměřic, kde pomáhala v konviktu a vykonávala službu sakristiánky ve svatoštěpánské katedrále. Mimo mnohé své povinnosti se také ujala šití liturgických oděvů, které dnes při bohoslužbách používají kněží i biskupové po celé republice. Ani po odchodu sester z Litoměřic na Velehrad na jaře roku 2000 ji její životní optimismus neopustil, ale ochotně vždy vykonávala, co bylo zapotřebí.

Její víra, opravdová láska a vždy usměvavá tvář byly vždy příkladem křesťanského života nejen pro spolusestry, ale pro všechny, se kterými se setkávala. Po posilnění svatými svátostmi ji Bůh odměnil po celoživotní pouti na svátek sv. Mikuláše a pozval ji k věčné hostině, kde, jak věříme, již chválí Pána, „neboť shlédl na svou nepatrnou služebnici.“

Pavel Mach, bohoslovec

Kdo jsou to Lazariáni

Původní arménští mniši Řádu sv. Lazara měli své leprosarium před branami Jeruzaléma a řídili se regulemi sv. Basila Velikého.

Radikální přeměna nastala, teprve když za křížáckých tažení začalo po r. 1098 do lazaretu přibývat neustále více rytířů z různých rytířských řádů, kteří byli nakaženi leproou. V dobách nejhorších museli i tito nemocní, pokud udrželi zbraň v ruce, bojovat proti nepřátelům.

Řád se tím zákonitě začal měnit na řád vojenský čili rytířský. To také mělo za následek, že již ve 13. století se členem řádu mohl stát pouze šlechtic. Avšak rozhodnutím generální kapituly z roku 1578 bylo stanoveno, že na řádového rytíře může být pasován i nešlechtic, který vydatně podporoval nově zakládané komendy. Ale již v roce 1601 se postulanti museli prokázat své šlechtictví, příslušnost ke katolic-

ké církvi a doložit, že pochází z církevně uzavřeného manželství.

Řád sv. Lazara zřídil první usazení v evropských zemích už ve 12. století (Anglie, Švýcarsko, Německo, Sicílie, Španělsko atd.) Král Ludvík XVIII. po vypuknutí revoluce musel emigrovat, ale i z exilu řídil státní a řádové záležitosti. Pasoval nové rytíře z řad šlechty a i jiné, kteří podporovali monarchii. Do řádu byl tou dobou přijat i ruský car Pavel I. a švédský král Gustav IV.

V roce 1722 bylo povoleno přijímat i příslušníky vyznání ortodoxního, evangelického a i jiných křesťanských vyznání. A to platí stále a odpovídá to programu ekumenického rytířského řádu, kterým lazariáni jsou. Připomeňme si slova našeho v exilu zesnulého velkopřevora J. J. Karla knížete Schwarzenberga, který při znovuoživení činnosti našeho Řádu v Praze v r. 1937 řekl: „V těchto pro křesťanství bouřlivých létech má ekumenický řád sv. Lazara Jeruzalémského důležitý úkol sloužit společnému úsilí všech křesťanů, majících zájem o rytířství, ctnosti, národní dědictví, pomoc bližnímu, a to i křesťanům stojícím mimo katolickou církev.“

Příslušníka řádu sv. Lazara Jeruzalémského poznáte podle černého pláště se zeleným osmihrotým křížem. Duchovní řádu nosí přes kleriku černou mozzetu (pláštík) se zeleným osmihrotým křížem na levé straně hrudi.

Oslavy svátku svatého Lazara v Litoměřicích

V sobotu 15. prosince 2001 se sjeli na litoměřickém biskupství členové Českého velkopřevorství vojenského a špitálního řádu sv. Lazara Jeruzalémského, aby společně oslavili svátek svého patrona.

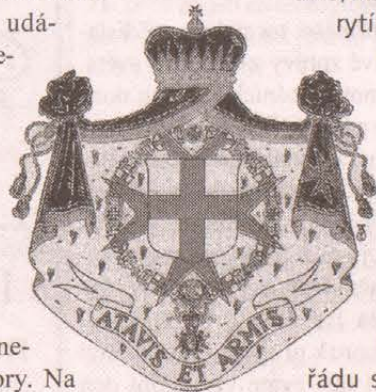
Mezi zúčastněnými byl také kancléř ČVP Václav hrabě Bořek Dohalský. Za přítomnosti převora řádu otce arcibiskupa Karla Otčenáška zahájil řádový den litoměřický sídelní biskup otec Josef Koukl svou

přednáškou na téma Věrnost, která všechny přítomné zaujala a inspirovala k zamyšlení o rytířských ideálech a morálních zásadách. Poté proběhla prohlídka biskupské rezidence a katedrály, které se ujal kancléř litoměřické kurie PhDr. Jaroslav Macek.

Na závěr prohlídky nám bylo umožněno prohlédnout si originál jmenovací bully biskupa Štěpána Trochty kardinálem a bully o svatořečení patronky diecéze sv. Zdislavy z Lemberka. Večer o páté hodině byla sloužena pontifikální mše svatá v katedrále sv. Štěpána. Mši svatou sloužil otec převor ar-

cibiskup Karel Otčenášek spolu s otcem biskupem Josefem Kouklem a dalšími přítomnými kněžími. V souvislosti s nedávnými událostmi ve Spojených státech poukázal otec převor ve svém kázání na jeden ze zásadních problémů dnešní společnosti – na nedostatek pokory. Na závěr patří poděkování litoměřickému biskupovi, který, ačkoli sám není členem řádu, lazariány přijal s velkou ochotou a umožnil jim využít prostory biskupské kurie.

Michal Oleksák, Litoměřice

Dobry skutek

Taková byla cena vstupenky, kterou platily boleslavské děti za vstup na „Vánoční besídku“ dne 18. prosince 2001 v Mladé Boleslavi. Besídka sama byla dobrým skutkem pro starší ženy modlící se pravidelně před mší svatou růžencem.

Už první tóny refrénu „Koledy ze Řáholce“ vyvolaly u dětí rytmický potlesk a možnost i vzpomínku na Velikonoce roku 1999, kdy pohádkové postavy Rumcajse a Manky vřítaly v Ml. Boleslavi jičínské děti s P. Davidem Boumou. Tentokrát Manka vzala kytaru a do zpěvu se zapojil i Cipisek.

Po úvodní veselé koledě následovalo „Vánoční pásmo“. V něm nejstarší děvčata recitovala báseň „Prosinec“ Fráni Šrámka a zdramatizovala část babičky Boženy Němcové o Štědrém večeru na Starém bělidle. Děti vyslechly i několik moudrostí z lidových pranostik. Na závěr zazněla slova básně Jaroslava Vrchlického „Vánoce“. Slovní vystoupení dětí bylo proloženo koledami za doprovodu klarinetu.

V druhé části programu proběhla zkouška pohádky „Sněhurka a sedm trpaslíků“. Boleslavské děti ji možná zahrají o dětské pouti v červnu 2002 na Bozkově. Besídka byla vhodnou příležitostí, aby si starší děti, představující dospělé role pohádky, procvičily scénky s trpaslíky – s malými dětmi nižších tříd. Každý trpaslík si svou roli s radostí zahrál.

Snažím se přinášet na stránky „Zdislav“ povzbudivé zprávy z dětského světa. Jaká byla hodnota letošních dobrých skutků dětí? Vedle pomoci rodičům doma jsem na slosovatebných vstupenkách našel: Pomáhal jsme paní učitelce s úklidem. Zachránila jsme jednoho kluka, aby ho nezbili. Prodejem srdíček jsem získala peníze na stavbu transplantační jednotky v Praze – Motole. Pomohla jsem panu profesorovi v pěveckém sboru k urychlení situace. Byl jsem na ranní mši svaté ve všední den z vlastní vůle.

Večer, když jsem vstupenky prohlížel, jsem měl dobrý pocit. Byl to den, kdy jak napsal Jaroslav Vrchlický: „Bůh úsměv v tváři, v oknech světla, na nebi hvězdy rozsvítit.“

František Němeček, Mladá Boleslav

Začátek nového roku v Arcibiskupském semináři v Praze

Na počátku mrazivého měsíce ledna se bohoslovci vracejí z vánočních prázdnin a přes stále dozívající sváteční atmosféru si musí rychle znovu přivyknout na rytmus seminárního života. Po dvou týdnech studia totiž začíná na teologické fakultě zkuškové období. Denní řád se upraví dle potřeb na maximum zvýšeného, soustředěného úsilí zdolat všechny překážky ve formě zkoušek, zápočtů a písemných prací.

Ačkoliv to zpravidla vždycky dobře dopadne, bez nezbytné míry nervózního očekávání výsledků a nejistoty se to neobejde, takže se tento měsíc stává i dobou nejintenzivnější modlitby seminaristů, zvláště v hodinách těsně před zkouškou.

Abychom v tom všem učení neztratili spirituální rozměr, povzbudí nás několik milých návštěv. Krátce po našem příjezdu nás poprvé navštíví v semináři nový papežský nuncius v naší vlasti, pan arcibiskup Ender, o týden později čekáme kardinála Miloslava Vlka. Každý bude sloužit v seminární kapli mši svatou. Na pravidelné formační exercicie přijdou pražští jáhnové, kteří se připravují na kněžskou službu. Pražské bohoslovce čeká význačná událost seminárního života – na svátek Křtu Páně budou přijímat služby lektorátu a akolytátu.

Tomáš Petráček,
bohoslovec 2.ročníku za HK diecézi

Postní setkání v Arcibiskupském semináři v Praze

Zveme všechny mladé muže od 15ti let na Postní setkání do Arcibiskupského semináře v Praze. Setkání začíná v sobotu 23. února 2002 v 11.00 hod. Pro účastníky to bude příležitost seznámit se s životem a prostředím semináře, ve skupinkách si promluvit o tom, jak hledat a nalézt Boží vůli a jak poznávat, kde nás Pán chce v životě mít. Závěr setkání bude v neděli 24. února po obědě. Písmo svaté a psací potřeby

s sebou. Pro zájemce bude v semináři zajištěno přenocování.

Prosíme, oznamte nám do 10. 2. 2002 předběžně svoji účast. Informace jsou i na stránkách pražského semináře na adrese:

www.arcs.cuni.cz
ArcS, Thákurova 3,
Praha 6, 160 00
Telefon: 02/20181404, (599)
Email: rektor@arcs.cuni.cz

Setkání řeholníků

V sobotu 2. února 2002 v 10.30 hod. se bude konat v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích mše svatá, která zahájí setkání sester a bratří z řádů, kongregací a institutů zasvěceného života.

Diecézní charita Litoměřice děkuje všem farnostem, které se podílely na sbírce na Charitu, vyhlášené dne 23. 9. 2001. Tato sbírka vynesla

166 918,70 Kč

Prostředky budou využity
na potřeby Diecézní charity

Teologická konference o Eucharistii – Hradec Králové, 18. – 20. 2. 2002

Ve dnech 18. – 20. února 2002 pořádá Diecézní teologický institut v Hradci Králové teologickou konferenci o Eucharistii. Konference se koná v Novém Adalbertinu (Velké nám. 32, Hradec Králové) a je určena všem zájemcům z řad kněží, jáhnů a pastoračních pracovníků, studentům teologie i dalším zájemcům činným v odborně-teologické či pastorační oblasti.

Cíl

Cílem teologické konference je poukázat na tajemství Eucharistie jako na centrální tajemství, ve kterém se uskutečňuje a uchovává plnost života Církve. Její tematikou náplň tvoří nejprve referáty sledující biblická starozákonní i novozákonní východiska k mysteriu (J. Hřebík, L. Tichý). Samostatné příspěvky dále zdůrazní trinitární a eklesiální základ Eucharistie (C. V. Pospíšil, R. Machan). Poté následuje referát představující pojmání svátosti Eucharistie v dějinách dogmatu (J. Dolista). Na závěr představí kratší příspěvky pojmání eucharistické úcty na křesťanském východě a západě (W. Bugel), tematiku aktuálních otázek slavení Eucharistie (P. Ambros) a některé body vztahu Eucharistie a kultury (K. Vrána).

Účastníci

Příspěvek účastníků, kteří nejsou zaměstnanci Biskupství královéhradeckého, činí za celý kurz 768 Kč. Cena jednoho noclehu se snídaní je 300 Kč, oběd anebo večeře stojí 42 Kč.

Příhlášky k účasti na semináři je možné podávat písemně **do 8. února 2002** na adresu Diecézního teologického institutu. (Výjimečně se lze hlásit i po tomto termínu prostřednictvím telefonické dohody.) V přihlášce je třeba uvést **přesný požadavek** na zajištění stravy a ubytování v jednotlivých dnech.

Kontakt

Mgr. Jan Hojda
Diecézní teologický institut
Velké nám. 32
500 03 Hradec Králové
tel: 049/5063428; 0777118587
e-mail: dti@diecezechk.cz

PROGRAM KONFERENCE:

PONDĚLÍ 18. ÚNORA

- 17.00 prezence
- 18.00 nešpory
- 19.30 SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ
ÚVODNÍ PŘEDNÁŠKA
DIECÉZNÍHO BISKUPA
Mons. ThLic. Dominik Duka OP

ÚTERÝ 19. ÚNORA

- 9.00 STAROZÁKONNÍ VÝCHODISKA
K EUCHARISTII
Josef Hřebík, Th.D.
- 10.00 EUCHARISTIE V NOVÉM ZÁKONĚ I.
Doc. Ladislav Tichý, Th.D.
- 11.15 EUCHARISTIE V NOVÉM ZÁKONĚ II.
Doc. Ladislav Tichý, Th.D.
- 12.00 EUCHARISTIE A TROJICE
Prof. Ctirad V. Pospíšil,
Th.D., OFM
- 14.30 EUCHARISTIE A CÍRKEV
ThLic. Richard Machan
- 16.00 PRÁCE V DISKUSNÍCH SKUPINÁCH
- 18.30 SLAVENÍ EUCHARISTIE
- 21.00 ADORACE

STŘEDA 20. ÚNORA

- 9.00 EUCHARISTIE V DĚJINÁCH
DOGMATU I.
Prof. Dr. Josef Dolista, Th.D., Ph.D.
- 10.15 EUCHARISTIE V DĚJINÁCH
DOGMATU II.
Prof. Dr. Josef Dolista, Th.D., Ph.D.
- 10.45 DISKUSE
- 11.15 PODOBY EUCHARISTICKÉ ÚCTY NA
KŘESŤANSKÉM VÝCHODĚ A ZÁPADĚ
ThDr. Walerián Bugel
- 11.50 AKTUÁLNÍ OTÁZKY SLAVENÍ
EUCHARISTIE
Doc. Pavel Ambros, Th.D.
- 12.20 EUCHARISTIE A KULTURA
Doc. PhDr. ThDr. Karel Vrána
- 13.00 ZÁVĚREČNÁ PANELOVÁ DISKUSE

V minulém čísle Zdislavy jsme vás informovali o jmenování nových kanovníků. Dnes bychom vám chtěli jednoho z nich blíže představit:

P. Stanislav Bečička

P. Stanislav Bečička se narodil 4. února 1926 v Brně. Vyrůstal v nelehkých poměrech v rodině s devíti dětmi. Během druhé světové války se vyučil elektrotechnikem, po roce 1945 absolvoval Státní průmyslovou školu elektrotechnickou v Brně. Zvláštní úlohu v jeho životě sehrály tzv. Biblické závody ve znalosti Bible, které proběhly v roce 1947–48. Přestože S. Bečička, vítěz za tuňanskou farnost, v diecézním kole již neuspěl, ovlivnila účast na soutěži jeho duchovní vývoj a on začal přemýšlet o svém budoucím povolání. S nástupem komunismu se však zcela změnila politická situace. Plány a touhy po kněžském povolání nebylo snadné uskutečnit.

Jako voják základní vojenské služby jezdil S. Bečička za svým prastrýcem, dominikánem Bernardinem Skácelem do Litoměřic, kam se také začátkem 50. let nastalo odstěhoval. Vzhledem k situaci se dále věnoval svému oboru, nějakou dobu pracoval jako montér, provozní technik, téměř deset let pracoval jako projektant elektrických instalací. V šedesátých letech podal žádost o přijetí na teologickou fakultu. Přijat byl až s pomocí jistého profesora z fakulty v roce 1967.

Kněžské svěcení přijal z rukou biskupa Štěpána kardinála Trochty 24. června 1972 v Litoměřicích. Necelý rok pak působil v České Kamenici. Poté byl přeložen do Kamenického Šenova, kde působí doposud. 24. října 2001 byl slavnostně jmenován a instalován sídelním kanovníkem katedrální kapituly sv. Štěpána v Litoměřicích.

*Michal Olekšák
Litoměřice*

P. Vilém Marek Štěpán O.Praem.

řeholník na diecézní faře v Liběšicích u Žatce

P. Viléma znám již léta jako svého mladšího kolegu bohoslovce, se kterým jsme strávili léta přípravy na kněžství. Po několika letech byl jmenován na čas do duchovní správy v naší diecézi, do místa, které mnozí čtenáři již trochu znají z dřívějších let – do Liběšic u Žatce. Toto malé regionální mariánské poutní místo v chmelařském kraji jsem navštívil v posledním adventním týdnu, abych v útulném prostředí staré barokní liběšické fary uskutečnil tento rozhovor.

Jaké je, otče Viléme, první setkání s naší diecézí?

Litoměřickou diecézi jsem poznal trochu již v Teologickém konviktu v Litoměřicích, ještě předtím, než jsem nastoupil do semináře a na fakultu do Prahy. Když jsem tedy do této diecéze přišel nyní jako premonstrát, věděl jsem, do čeho jdu. Moje současná situace je taková, že mám na starosti deset farností, což zahrnuje celkem asi čtyřicet vesnic. Některé jsou téměř „mrtvé“, ale někde několik věřících je. Tady mohou velmi dobře navázat na práci svých předchůdců, kteří toho mnoho vykonali v pastoraci. Například zde přímo v Liběšicích: Věřící jsou zde velmi sblížení, jsou zvyklí chodit na faru, posedět, uvařit si kávu nebo čaj, něco si připravit, debatují o svých problémech, sdělují si své starosti a radosti... To je veliké pozitivum, proto-

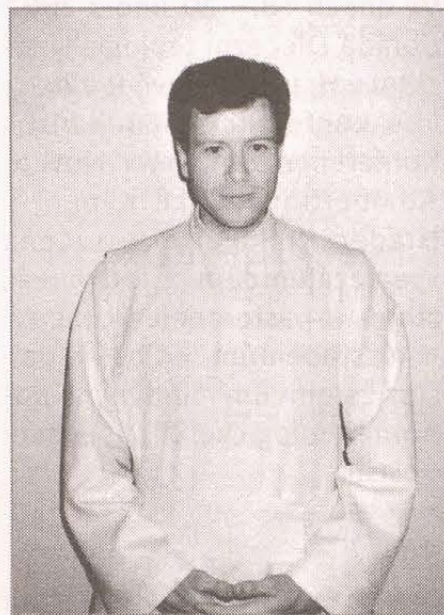
že na mnoha místech v naší zemi jsou křesťané vůči sobě velmi odtahití a často po bohoslužbách rychle opouštějí kostel...

Liběšice jsou spojeny se jménem redemptoristy P. Salera, který zde dlouho působil a v našem časopise byl před lety také představen... Vzpomínají farnosti na něj?

Ano, zapsal se do paměti lidí. Staral se zde o mnohé děti, z nichž některé jsou dodnes praktikujícími křesťany a na kostel v Liběšicích nezapomněli.

Jak je možné, že na území diecéze působí premostrát? Je toto diecézní fara, nebo jste na tzv. inkorporované faře?

Speciálně na Žatecku má přítomnost premonstrátů dlouhou tradici. Přišli sem do

Žatce už před více než pěti sty lety a i v okolí máme několik svých řádových far. Je to naplňování našeho řeholního charismatu. Náš zakladatel – Sv. Norbert – nebyl jen klášterní řeholník. Naše spiritualita spojuje klášterní život s apoštolátem. A jedna z realizací tohoto charismatu je právě duchovní správa ve farnostech. V současné době, kdy je diecézních kněží velký nedostatek, spravujeme nejenom vlastní farnosti (těch je 24 v celé České republice), ale máme i celou řadu diecézních farností. To je právě i můj případ, kdy já řeholník sídlím na diecézní faře, ale ve svém obvodu mám i jednu premonstrátskou farnost – Holeveč.

Znamená to, že diecéze se tedy podílí na provozu této fary, na opravách a podobně?

V současné době opravujeme střechu fary, která je velkou částí financována darem ze zahraniční nadace Renovabis. Ale rád bych zde zdůraznil, že si velmi cením nádherné spolupráce s panem generálním vikářem mons. Karlem Havelkou, který se mi snaží v každém problému velmi obětavě pomoci, podobně jako i jiní zaměstnanci litoměřického biskupství.

Jak tedy vypadá konkrétní týden na faře v takovéto misijní oblasti?

Mám každý den bohoslužby v Liběšicích. Nejvíce práce je v těchto farnostech pochopitelně o víkend. Přes týden zde lidé nejsou moc zvyklí chodit na bohoslužby, jedná se spíše o jednotlivce. Přes týden je pak prostor, ve kterém se věnuji všem hmotným starostem, které nás kněze velmi zatěžují – především údržba a opravy budov. Ale je to zároveň i příležitost k tomu, abych poznal zdejší představitele obcí a obyvatele, protože i s nimi musí člověk vést různá jednání. Mnozí z nich jsou také lidé hledající a nejedno úřední jednání se pak změní v rozhovor o jejich životě.

Přes týden také učím náboženství ve školách a s panem děkanem z Žatce mám na starosti jeden domov důchodců.

O víkendu pak kromě bohoslužeb věnuji čas dětem z opuštěných farností, kde nejsou kostely nebo kde jsou v dezolátním stavu. Děti svážím o pátcích a sobotách k různým aktivitám sem do Liběšic.

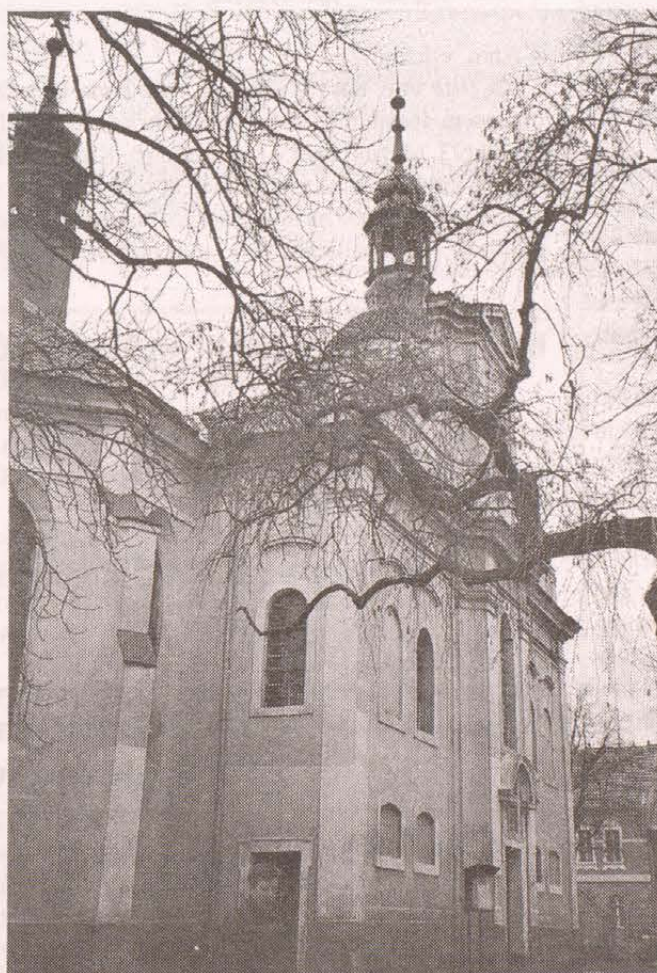
Každý z nás kněží potřebuje formaci. U nás diecézních kněží je to složitější, ale za vámi stojí domov kláštera, který vám pomáhá udržet svůj duchovní a lidský život na úrovni. Jak to vypadá konkrétně u premonstrátů ze Strahova?

Jakožto řeholníci patřící ke klášteru jsme neustále spojeni se svým klášterním domovem. Kromě různých jednání je to především modlitba a pravidelná setkávání. Každý z nás řeholníků na farách máme možnost mimo jiné každý měsíc prožít na Strahově rekolekci, kde si můžeme odpočinout a duchovně načerpat. Potom máme tzv. Dny kanonie, kdy se sjedou všichni bratři, a v rámci těchto setkání máme přednášky a příležitost ke sdílení a rozhovorům.

Iste v naší diecézi jen krátce a můžete se dívat na naši situaci z většího nad-

hledu než my, kteří zde žijeme a působíme stále. Co si myslíte, že tato krajina nejvíce duchovně potřebuje?

Myslím si, že tuto diecézi čeká velká duchovní obnova. Je to přesně v intencích všech možných soukromých zjevení Matky Boží a také v intencích současného papeže, který hovoří o „novém jaru církve,

kteří má dnes už své první červánky“. I když dnes to třeba není ještě vůbec vidět, jsem přesvědčen, že všechno spěje k nové duchovní obnově, která se uskuteční navzdory současným silným tlakům konzumu dnešní společnosti, provázené často znesvěcováním.

Co je tedy pro pastorači podle vás nejdůležitější? Jak se mají křesťané nejvíce zaměřovat, co nemají ztratit?

Ze všeho nejpodstatnější je modlitba a ochota k oběti. Když toto člověk neztratí, i kdyby dělal jenom to, dělá mnoho. Sám Bůh dá poznat skrze toto, co má pak dál konkrétně dělat na tom místě, kde je.

Dnes se i uvnitř církve ozývají často hlasy, že jí nejvíce prospěje, když se jaksí otevře světu, když se stane „domem ze skla“, padají různé výroky o tom, že „církev je příliš moc zkostnatělá, příliš moc tradiční, někteří dokonce ultrakonzervativní...“ Jak vidíte otázku nové evangelizace a tradičních forem církve?

Myslím si, že evangelizace vychází ze stále stejných receptů, které nabízel Pán Ježíš svým učedníkům. Pokud se člověk sám zcela nepropůjčí jeho poselství, pak se může veškerá lidská činnost stát jenom vnějším formalismem. Právě to stále zdůrazňuje Matka Boží ve všech možných poselstvích, že totiž v naší činnosti je důležitá přítomnost našeho srdce, abychom všechno dělali opravdově.

Tento rozhovor čte prakticky celá diecéze. Co byste sdělil jako duchovní slovo na závěr?

Nejdůležitější je nenechat se zdeptat a znechutit, protože ten nejzašší cíl, pro který křesťan žije, je naprosto optimistický. Jestliže bere křesťan obtíže tohoto života jenom jako zkoušky,

a ne jenom jako nějaký trest, pak je život mnohem lehčí.

Děkuji za rozhovor

P. Michal Podzimek, šéfredaktor

P. Vilém Marek Štěpán O.Praem.; fara v Liběšicích a tamní kostel byly působištěm známého P. Jaroslava Sallera

Z center

Diecézní centrum pro mládež (DCM)

Silvestr v Nazaretu

Celovečerní koukání na televizi, bujaré oslavy plné alkoholických nápojů, potloukání se v davu po náměstí. Tak nejspíš vypadá takový „normální“ Silvestr pro většinu mladých lidí v naší zemi. Proč se však starat jenom o svůj vlastní požitek, o věci, které pomíjejí?

Ta „naše“ oslava příchodu nového roku byla tak trochu jiná. V arcidiecézním centru života mládeže v Praze – Kunraticích, který se jmenuje Nazaret, strávili společně silvestrovský čas animátoři z litoměřické diecéze (bylo nás 17) spolu s několika místními.

Nejprve jsme našemu Pánu poděkovali mší svatou za to, jak se o nás staral v loňském roce. Poslední večer 2001 pak přišly na řadu různé společné hry všeho druhu, které nás potěšily a svým způsobem i tak trochu sblížily. Poté jsme opět v tichosti popřemýšleli nad uplynulým rokem, jaký byl pro nás, jaký byl pro svět a všechny lidi. To vše jsme nakonec vyjádřili výtvarně na velký kus papíru. Při adoraci před Nejsvětější Svátostí v kapli jsme měli čas na rozhovor s Bohem, srovnat si své myšlenky a všechny prosby a díky zaměřit k Němu. A o půlnoci? Samozřejmě byl tradiční přípitek šampaňským a vzájemné přání do nového roku. Vše bylo doplněno ohlušujícím ohňostrojem ze okolních koutů Prahy i radostí nás všech. Tím ale oslavy zdaleka nekončily, vrátili jsme se ke hrám a za čerstvé novoroční atmosféry jsme se bavili do časných ranních hodin.

A protože první den nového roku je zároveň svátkem Panny Marie – matky Boží, opět jsme se účastnili mše s tamní farností. Sloužil ji P. Jenda Balík, který nás všechny v Nazaretu hostil. Myslím si, že to byla krásná oslava, pro mě snad zatím nejhezčí. Už se skoro začínám těšit na Silvestra příštího!

Jirka Benedikt, Varnsdorf

OBLASTNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE

v rámci setkání animátorů na faře (místo bude ještě upřesněno, pravděpodobně někde v horách)

Kdy? 1. – 3. února 2002

Z programu: katecheze a tvůrčí činnost na téma „Velikonoční tajemství – Vzal na sebe naše utrpení...“, modlitba

Host: Tentokrát se budeme trochu věnovat zimním radovánkám.

Co s sebou? Spacák, karimatku

25. DIECÉZNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE

**s otcem biskupem v Litoměřicích
v kině Máj; 22. – 23. března**

Ahoj, všichni!

Jak jistě víte, tak i v letošním roce bude Diecézní setkání mládeže s naším otcem biskupem Josefem Kouklem. Setkání se uskuteční jako vždy v sobotu před Květnou nedělí (23. března) opět v Litoměřicích. Každému setkání předchází pořádná příprava. Aby to nestálo jen na pár jedincích, rozhodli jsme se vytvořit přípravný tým, který se setká 9. března 2002 na litoměřickém biskupství. Kdo z vás má chuť „přiložit ruku k dílu“ a aktivně se zúčastnit přípravy, ať se přihlásí na DCM, kde získá bližší informace.

III. CELOSTÁTNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE: ŽDÁR NAD SÁZAVOU 2002

Protože zdaleka ne všichni se budou moci vydat na setkání do Toronta, připravuje se Celostátní setkání mládeže, které půjde ve stopách Toronta. Koná se 13. až 18. srpna 2002 ve Žďáru nad Sázavou. Informace a přihlášky v DCM: 0416-73 44 23; 0603-452 001; www.volny.cz/zdar2002

Bližší informace a přihlášky na adrese DCM.

Daniela Nešporová, vedoucí centra

Symbolika loga 3. celostátního setkání mládeže ve Žďáru nad Sázavou 2002

Logo vychází ze spojitosti 3. celostátního setkání mládeže se XVII. světovým dnem mládeže v kanadském Torontu. Tvůrci národního loga se proto snažili, abychom vyjádřili souvislost těchto dvou setkání.

To, co nás v logu opravdu spojuje, je kříž – symbol Krista – a žluté kolečko (v lipovém listu) znázorňující na světových dnech mládeže mladé lidi. Kolečko zároveň připomíná, že světová setkání mládeže nejsou jen nějakými oddělenými aktivitami, ale že je to **cesta života**, kterou mladí lidé procházejí.

Namísto kanadského národního listu – javoru je zvolen list našeho národního stromu – lípy. Zelená barva je symbolem naděje a společnosti. Převládající zelená ukazuje jak na šíři společnosti, tak na potřebu naděje pro mladé i dospělé. Věříme, že celostátní setkání mládeže přispěje k objevení pramene naděje, a bude tak výborným vkladem pro naši společnost. Modrá barva v pravé části listu je symbolem soli. Mladý člověk je začleněn do společnosti a do církve (do zelené části listu), je spojen s Kristem – křížem; mladý člověk je solí země (modrá okolo něj) a je světlem pro svět (zářivá žlutá barva kolečka).

Katechetické centrum (KC)

Nabídka na WWW stránkách

Pro katechety, kteří mají přístup na internet doporučuji při hledání materiálů ke katechezi tyto stránky:

www.pastorace.cz (jsou zde materiály k aktuální liturgické době)

www.biskupstvi.cz/kc (zde jsou k dispozici starší čísla Katechetických věstníků)

www.vira.cz (i zde jsou různé materiály k vánocům)

www.signaly.cz (vývěska akcí pro mládež různých subjektů katolické církve)

www.cirkev.cz (zde jsou odkazy na další www stránky)

Nabídka kazet z celostátního setkání katechetů

Z Národního katechetického centra v Praze jsme obdrželi soubor 6 kazet

z celostátního setkání katechetů v Hradci Králové, které se uskutečnilo koncem října 2001. Jde o přednášky i diskuse, ale kazeta s přednáškou P. Kani je hodně nekvalitní, protože se přednáška konala v katedrále. Dalo by se tedy říci, že jde pouze o 5 kazet. Kazety jsou k zapůjčení na KS v Litoměřicích.

Exercicie pro katechety v roce 2002

18.–22. 8. 2002 ve Vranově u Brna (pořádá KC Brno).

29. 7.–2. 8. 2002 na Velehradě-Stojanově (pořádá ADKC Olomouc).

Bližší informace budou upřesněny později

Irena Duchoňová, vedoucí centra

Centrum pro rodinu – Liberec (CpR)

Společná příprava na manželství

Velkým problémem v církvi zůstává pastorace rodin. Papežská rada pro rodinu, vědoma si vážných sociálních a pastoračních důsledků této situace, uspořádala v letech 1999 a 2000 řadu studijních setkání, jichž se zúčastnily významné osobnosti i odborníci z celého světa, aby analyzovali tento choulostivý problém, který má velký význam jak pro svět, tak pro církev. Biskup litoměřický Mons. ThDr. Josef Koukl jmenoval 5. listopadu 2001 nás, manžele Ing. Františka Růžičku a Mgr. Ivanu Růžičkovou z Krupky-Bohosudova do funkce vedoucích Diecézního centra pro rodinu litoměřické diecéze.

Naším úkolem je moderovat a organizovat pastoraci rodin na území litoměřické diecéze pod vedením diecézního biskupa a v součinnosti s ředitelem Diecézního pastoračního střediska a biskupským vikářem pro pastoraci.

Zkušenosti lidí žijících v naší diecézi se velice různí, někdo vyrostl v harmonické rodině, jiný v rodině problematické a další v rozdělené. Ne všichni tedy udělali stejnou základní zkušenost o soudržnosti rodiny. A tyto zkušenosti na lidi samozřejmě působí. Proto je naším společným cílem usilovat o rehabilitaci manželství.

Na svátost kněžství jsou bohoslovci připravováni po mnoho let. Před vstupem do řehole projde adept náročnou přípravou a formací. Jediná svátost manželství, která má též doživotní charakter, podobnou formací zatím neprochází.

Svátost manželství představuje opravdu velkou hodnotu pro celé křesťanské společenství a zejména pro samotné manžele, jejichž rozhodnutí má takovou povahu, že by nemělo být čímsi neuváženým nebo uspěchaným. Příprava na manželství je velmi významná pro dobro celé církve. Jen funkční rodina je schopna zajistit zdravý vývoj naší společnosti. Z tohoto pohledu je naším prioritním posláním zajistit co nejlepší přípravu snoubenců na manželství.

Pokud je tato etapa lehkomyšlností adeptů nebo přílišným spěchem příliš zkrácena, snadno se stane, že vztah manželů je záhy ohrožen. Problém vidíme v tom, že lidé manželství podcení. Podceňují ho jako úkol i jako duchovní cestu. Berou ho jako samozřejmost, která se prostě žije sama od sebe. Nic v životě však není samozřejmost a vůbec už ne lidský vztah. Zvláště vztah takové intenzity a takové velikosti, jako je manželství.

Zkušenosti z činnosti zaměřené na obnovení, zlepšení a upevnění partnerských

Vikariátní katechetická setkání:

Vikariát Liberec – dne 15. 1. 2002 v 19.00 na faře v Liberci – Ruprechticích.

Bližší informace podá Mgr. Veronika Pospíšilová (tel. 0428/31 23 27).

Vikariát Teplice – dne 8. 1. 2002 v 18.00 na faře v Teplicích.

Bližší informace podá P. Stanislav Jonášek (tel. 0417/53 10 41).

Vikariát Mladá Boleslav – dne 18. 1. v 16.00 na faře ve Mšeně.

Bližší informace podá Mgr. František Viktorin (tel. 0206/69 80 00).

Vikariát Ústí nad Labem – dne 23. 1. 2002 v 19.00 na faře v Ústí nad Labem.

Bližší informace podá P. Jan Pobuda (tel. 0608/36 44 34).

Vikariát Česká Lípa – dne 10. 1. 2002 v 17.30 na faře v České Lípě

Bližší informace podá P. Viliam Matějka (tel. 0425/82 29 29)

Vikariát Krušnohorský – dne 12.2.2002 v 16.00 na faře v Mostě

Bližší informace podá Jana Mračníková (tel. 035/77 04 606)

Všichni katecheté, ale i kněží z těchto vikariátů a okolí, jsou na tato setkání srdečně zváni.

vztahů v rodině nám ukazují, jak je důležitá dlouhodobá příprava na svátost manželství i formace křesťanských rodin.

Současné poznatky ukazují, že:

jsou témata, které díky své autoritě předává lépe kněz,

jsou i témata rodinného života, které lépe předá manželský pár.

Proto na základě toho poznatku připravujeme společnou přípravu snoubenců, kterou by vedl kněz a manželský pár. V praxi to pak znamená, že některá témata bude probírat se snoubenci kněz a některá témata z praktického partnerského života, ve své rodině bude vysvětlovat manželský pár.

V naší diecézi jsou již vytipovány manželské páry, které díky své formaci a zkuše-

Dokončení ze strany 11

nostem jsou připraveny na tuto společnou přípravu snoubenců. Bůh má o manželství veliké představy a člověk má veliké možnosti. Záleží na tom, do jaké míry je člověk ochoten do vzájemném vztahu investovat. Na této nelehké cestě chce manželům pomoci i Diecézní centrum pro rodinu biskupství litoměřického.

*Ing. František Růžička
a Mgr. Iva Růžičková,
Diecézní centrum pro rodinu
biskupství litoměřického*

Dokončení ze strany 3:

Bůh, který tvoří nejvnitřnější jádro tvé bytosti. Je čím dál jasnější, že nejlépe je před Bohem „kapitulovat“, nechat Boha tvořit, jak sám chce. Bůh z tebe stvoří své dítě, vdechuje do tebe svého vlastního Ducha. Proti tomuto procesu není zapotřebí obrany! Avšak přechod od sebeobrany ke „kapitulaci“ s sebou přináší mnohé krize.

Krize a nemoci

Někdy jsou tyto krize doprovázeny i nemocí. Každá choroba má svůj výchovný význam. Bůh si samozřejmě přeje, abychom měli život a měli ho v hojnosti (Jan 10, 10). Zasáhne-li nemoc do našeho života, pak je to proto, aby nás něčemu naučila. Máme-li o tom pochyb, stáčí otevřít bibli. Útrap, které postihly Izrael, i těch, jež si Izrael zavinil sám, používá Bůh k výchově svého lidu. Bůh činí útrapy součástí své pedagogiky a má v konečném důsledku pro každého připraveno dobro.

Útěk

Existuje však i falešné psychické utrpení, které je zaviněno tím, že člověk utíká od skutečného utrpení. Nejobyklejší cestou útěku je promítání vlastního zklamání, vlastní vzpoury a viny na druhé. Místo abychom nechali Boha léčit rány a postupně přicházeli k poznání, že láska nám vlastně nikdy nechyběla, protože Bůh byl vždy přítomen, svalujeme vinu na druhé. Vyžadujeme od jiných, aby se změnili, sami však neuděláme ani krok.

Utrpení toho, kdo není ochoten pohlédnout pravdě do očí a promítá vinu na druhé, je falešné a on stojí mimo dosah Boží existence. Duch Pravdy nás vede k pravdě skrze poznání, že jsme žili ve lži. Otevřením Bohu se lži odřekneme.

Je potřeba přijímat proto věci dobré i zlé a **za vše děkovat Bohu**. *Nemusíme se ničím znepokojovat, neboť jedině Bůh je skutečným Pánem dějin a náš rozum na plno okolností nestačí.* Veliké lži vůči sobě se dopouštějí všichni lidé, kteří tvrdí, že kdyby existoval Bůh, pak by nedopustil to či ono. Další lži se pak dopouštějí i věřící, kteří mají snahu poradit Bohu, jak má řídit svět nebo zařídit jeho osobní záležitost.

Od iluze ke skutečnosti

Jedinou metodou, jak tedy dospět od iluze ke skutečnosti, je děkovat Bohu za vše a otevřít se plně Duchu svatému, ať se nám zdá sled událostí v dané chvíli sebevíc nepochopitelný nebo tragický. Je potřeba naučit se hledět na všechny události pohledem dítěte. Dítě, které je zcela závislé na rodičích a vidí jejich lásku, přijímá vše z jejich rukou s naprostou důvěrou.

Svatý František Saleský píše, že nikdy nerozlišoval, jestli mu Pán dával útěchu anebo sesílá pocit vyprahlosti. Obě skutečnosti přijímal s postojem dítěte, které s radostí bere chleba, který mu namaže jeho maminka. Bere ho s klidem, ať je namazaný sladkým anebo hořkým. Má jistotu, že maminka ho má ráda, a tak dítě s klidem přijímá cokoli. Všichni lidé máme tedy stejný úkol být dětmi, neznepokojovat se, odevzdávat se Otci a *důvěřovat Bohu za všech okolností.*

Bůh chce po nás jediné, abychom v jeho moc skutečně věřili, a to jako děti, které mají obrovskou důvěru ve své rodiče. Slovy P. Pavla Havláta, OM: „Chcete aby Duch Svätý přišel? Tak tomu taky musíte věřit! Když tomu věříte, tak čekejte, že se budou dívat veliké věci!“

Mějme tedy velikou důvěru v Ducha svatého. On nás doplní tam, kde uděláme chybu. Kdo nás jediný může přetvořit, nejsme my sami, ani náš partner, ale jedině Bůh. V jeho moci i plánu je přivést tě na cestu ke svatosti, jestliže mu dáš v roce 2002 prostor.

*Ing. František Růžička
Diecézní centrum pro rodinu
biskupství litoměřického*

Ohlas na rekolekci

V sobotu 8. 12. 2001 se konala rekolekce pro katechety. Nebylo nás mnoho, kteří jsme poslouchali tři zamyšlení P. Miroslava Šimáčka. Potom, pod křížem kaple na trojce, jsme znovu promýšleli to, co jsme vyslechli.

Po druhém tématu „O boží vůli“ mi hlavou proběhla věta, připsaná ke kondolenci k úmrtí mé manželky: „Boží vůle nezná žádné proč.“

Pokoušejme se s dětmi hledat Boží vůli už v dětství, aby později, v mládí uměly Boží vůli hledat a neklást jen dětskou otázku „proč?“. Hodně jim pomůžeme.

Michael Quoist ve vlastní předmluvě ke své knížce „Povídej mi o lásce“ v závěru píše: „Láska je vskutku velkým a jediným dobrodružstvím života.“ Bůh je láska. Hledání jeho vůle nezná žádná proč.

František Němeček, Mladá Boleslav

Nové adresy a tváře v diecézní charitě

**Stránky Diecézní charity
Litoměřice najdeme na adrese:**
www.dchltm.cz

**E-mailové adresy
charitních zařízení:**
Oblastní charita Liberec:
charitaliberec@volny.cz

CHOPS Chomutov:
chops.chomutov@dchltm.cz

CHOPS Mladá Boleslav:
chops.mboleslav@dchltm.cz

**Noví koordinátoři odborných
kolegií SČKCH za DCH Litoměřice:**
kolegium pro seniory: Matouš Kirschner,
OCH Chrastava
kolegium pro vzdělávání: Zdeňka Vašková,
DCH Litoměřice
kolegium dobrovolnictví: Eva Harcubová,
DCH Litoměřice
kolegium minoritní skupiny obyvatel:
Roman Striženec, DCH Litoměřice
ekonomické kolegium: Slávka Špicová,
DCH Litoměřice

Události v diecézních charitách

Ochotné a obětavé pracovníky místních (oblastních a farních) charit v naší diecézi jistě potěší, že jejich práci zveřejní nejenom interní charitní zpravodaj, ale i náš diecézní časopis:

Byli jsme na výletě

V závěru měsíce září připravil pan Šimek druhý autobusový zájezd seniorů Oblastní charity v letošním roce. Zúčastnili se jej opět babičky a dědečkové z Charitního domova sv. Vavřince, z Klubu rozumných babiček a senioři z města Chrastavy a okolí.

Prvním našim cílem bylo městečko Doksy. Zde jsme se projeli parníkem po Máchově jezeře a pokochali se krásou okolní krajiny. Další zastávkou byla návštěva Muzea K. H. Máchy. Překvapením pro nás byl fundovaný výklad ředitele nejen o životě a díle známého básníka, ale i o historii zdejšího kraje. Plní dojmů a také už docela unaveni, jsme uvítali čas oběda.

Posilnění a odpočati jsme pokračovali v naší cestě, a to do Kravař. Zde jsme si prohlédli starou hrázděnou rychtu s původním vybavením z konce 19. stol. Všichni obdivovali, stejně jako při další zastávce v muzeu skla v Novém Boru, práci a umění českých lidí.

Spokojení jsme se vraceli domů. Nikomu na náladě a dobré pohodě neubralo trochu chladné a deštivé počasí. Zdravotní doprovod zajišťovala paní Fantová, finančně opět přispěl Městský úřad Chrastava. Vyslovujeme poděkování všem, kteří se jakkoliv na přípravě a realizaci dalšího hezkého výletu seniorů podíleli.

M.Šimková, OCH Chrastava

Jak jsme hráli divadlo

Do činnosti našeho charitního Domova pro matky s dětmi v tísni patří také příprava programu pro děti v jejich volném čase. Různé činnosti slouží k rozvoji dovedností, učí děti pracovat v kolektivu. Protože v Domově máme více dětí předškolního věku, mohou jim tyto aktivity pomoci k plynulejšímu a snadnějšímu přechodu do školy.

Největší snaha vedení domova vždy směřuje k zapojení maminek do těchto programů. Motivace matek je mnohdy tím nejtěžším, ale jen málokdy se stane,

že by se maminky nenechaly strhnout dětským nadšením.

V sobotu 3. 11. 2001 se všechny děti proměnily v loutkoherce a jejich maminky ve vděčné a spokojené diváky.

Divadelní atmosféru se podařilo připravit maminkám tím, že dětem přečetly několik pohádek. Malí herci se plní inspirace pustili do malování a vystřihování loutek. Postavičky i kulisy se střihaly ze čtvertek a zezadu se připevnilly špejle. Děti se musely mezi sebou dohodnout, které loutky budou potřebovat, a jejich výrobu si rozdělit. Svou výtvarnou práci ukončily předáním pozvánek, které si připravily pro každou maminku.

Odpoledne se maminky (diváci) sešly v připraveném hledišti a děti za jejich hojné podpory hrály a hrály...

Daniela Kusalová, OCH Liberec

Mikulášská nadílka v Zittau

Stalo se již tradicí, že ženy sdružené v projektu Frauen Euro Zentrum v příhraničním městě Zittau v SRN zvou malé klienty z nízkoprahového zařízení Farní charity Rumburk na různé akce, pořádané pro děti tří států – Polska, Německa a Česka. Naposledy to bylo na mikulášskou nadílku dne 6. prosince 2001, které se účastnilo 6 malých klientů. Program byl jako obyčejně bohatý, o zábavu, soutěže a občerstvení nebyla nouze a i domů si děti odvezly balíčky s nadílkou.

Projekt FCH Rumburk „Žijeme spolu“ je nízkoprahové zařízení pro ohrožené děti a mládež a je podporován z Nadace rozvoje občanské společnosti z programu „Gabriel“.

Setkání seniorů v muzeu

Příjemné adventní odpoledne v rumburském muzeu připravili jeho pracovníci dne 6. 12. 2001 spolu s Domem kultury v Rumburku a Farní charitou

v Rumburku pro své seniory, ale i další občany města Rumburk. Pozvání do muzea přijala Mgr. Alena Ptáčková z Ústí nad Labem, která zaujala přítomné zajímavou přednáškou o betlémech, jejich vzniku, vývoji a tradici. Po svátečním občerstvení, které připravily dobrovolné pracovníce Farní charity Rumburk, přednášela slečna Ester Samlerová o vánoční barokní hudbě. Odpoledne s bohatým programem bylo spojeno s prohlídkou 107 vystavených betlémů a výstavkou vánočních pohlednic. Vůně jehličí a vánočního pečiva a příjemná předvánoční atmosféra doprovázela všechny zúčastněné do jejich domovů.

FCH Rumburk

V dobrovolné Charitě Žatec nezahálejí

Našich pět dobrovolných pracovníků Charity se každé pondělí pravidelně schází v našem charitním šatníku. Žatečtí občané naší Charitě poskytují poměrně značné množství odloženého šatstva a obuvi. Ošacení odváží Diakonie Úpice pro další zpracování a rozdělování pro potřebná zařízení. V letošním roce Diakonie ze Žatce odvezla dvě velké zásilky. Mimo to charitní dobrovolnice rozdělují ošacení zdejšími sociálně slabým rodinám, bezdomovcům a také propuštěným vězňům z věznic Nové Sedlo.

Snad to není tak málo. Jinde je práce Charity obsažnější a je více vidět, ale věříme, že práci, vykonávanou s láskou a obětí, přijme Pán stejně jako jinou.

Marie Vobořilová, FCH Žatec

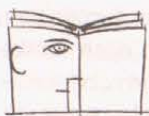

Supervize asistentek FCH Děčín

31. října proběhla pro Farní charitu Děčín supervize týmu asistentek pro rodiny s dětmi, pracujících při FCH Děčín a Rumburk. Použitou technikou byla metoda incidentu. Výměna zkušeností a nápadů ohledně řešení jednoho vybraného případu byla ukončena diskusí o rozdílu mezi kontrolou a pomocí jako dvěma odlišnými formami sociální práce.

Ladislava Vopatová, FCH Děčín – Pomoc uprchlíkům

Přečtěte si...

Fynn: Anna a Černý jezdec, Karmel 2001, 139 Kč

Kdo jste si zamiloval malou, prostořekou Annu z knížky „Pane Bůh, tady Anna“, sáhnete určitě i po této knížce. Opravdu stojí za to přečíst si ji.

Casaroli, Agostino: Trýzeň netrpělivosti, Karmel 2001, 269 Kč

Vzpomínky kardinála A. Casaroliho, jednoho z hlavních aktérů vatikánské nové východní politiky, zahájené papežem Janem XXIII. Dočtete se zde o složitosti náročných jednání s komunistickými vládami v Budapešti, Varšavě, Bělehradě a v Praze – tam byly nejtěžší. Kniha postihuje léta 1963 až 1989.

Grün, Anselm: O přátelství, Karmel 2001, 95 Kč

Kniha krátkých úvah o přátelství od benediktina P. A. Grúna, umocněná překrásnými fotografiemi.

Grün, Anselm: Obrazy proměnění, Karmel 2001, 79 Kč

Proměňovat znamená asi tolik jako vědět, že co je, je dobré, ale že ledacos deformuje naši podstatu, naši pravdu. Proměna spočívá tedy v očistění praobrazu od všelijakých nánosů a pak nechat to podstatné růst. Z množství obrazů, které mluví v Bibli, jich autor vybral několik, abychom měli možnost pozorovat tajemství Božího koinání s námi.

Torkinton, David: Vnitřní život, Karmel 2001, 99 Kč

Autor trilogie o poustevníku Petru Calvayovi se v krátkých úvahách zamýšlí nad tím, jak v dnešním světě hledat Boha.

Dopisy velkých osobností hříšníkům I, Karmel 2001, 129 Kč

Kniha obsahuje dopisy lidí blahověčných či svatořečených církví, ale také jiných mužů a žen, jejichž život je vnímán jako příkladný. Každý dopis odkrývá svým vlastním způsobem osobnost pisatele a dává poučení či odhaluje určitou pravdu, nabízí látku k meditaci a také přináší čisté potěšení z rozmanitosti lidských povah.

Speyer, Adrienne von: Lumina, Karmel 2001, 99 Kč

Soubor krátkých meditací známé německé autorky, které postihují souhrn jejího myšlení, modlitby a bytí a který chce ukázat v systematictější podobě nejdůležitější linie jejího díla. Kniha vychází s úvodem Marty Pavlíkové.

Ženy ženám, Karmel 2001, 139 Kč

Jedná se o důmyslný výbor z ženských duchovních spisů od 12. století až po dnešek. Společným tématem všech příspěvků je Boží láska a služba lidem. Mezi autorkami jsou Hildegarda z Bingen, Kateřina Sienenská, Terezie z Avily a další.

Terezie z Lisieux, sv.: Dopisy kněžím misionářům, Karmel 2001, 139 Kč

Úvod napsal P. Vojtěch Kodet, OCarm. Dopisy této světice vznikly v jejím posledním životním období a jsou adresovány dvěma misionářům: P. Mauricemu Bellierovi a P. Adolphovi Roullandovi.

Rootmensen, Bernard: Čtyřicet slov na poušti, Karmel 2001, 165 Kč

Autor říká v úvodu, že západní Evropa žije v době nárůstu stepi, že žije na poušti. V 1. kapitole knihy se zabývá krizí církve, víry a kultury, ve 2. popisuje cesty, které nevedou k záchraně a ve 3. hledá na poušti cesty vedoucí k obnově a otevírající nové perspektivy.

Marie Ancilla: Ve škole otců pouště, Karmel 2001, 189 Kč

Člověk hledá ustavičně Boha. Není snad každá touha po štěstí touhou po Bohu? Z tohoto hledání není vyňat ani věřící pod záminkou, že už Boha našel; Bůh je totiž nepostižitelný, i pro věřícího. Kdyby se věřící domníval, že jej skutečně dostihl, byl by to bůh falešný. V každém případě nás tomu učí právě mniši prvních křesťanských století – „otcové pouště“. A tato kniha nabízí prostý a přístupný úvod do školy otců pouště.

Santa, Thomas M.: Porozumět úzkostlivým, Karmel 2001, 199 Kč

Kniha má podtitul Skrupulóznost v duchovním životě a sáhnou po ní ti, kdo skrupulemi trpí, kněží, kteří je zpovídají a lékaři, kteří se těm nejtěžším případům věnují. Kniha je však určena i těm, kdo skrupulemi netrpí, a to právě proto, aby dokázali pochopit a respektovat trpící spoluobratry.

Augustyn, Józef: Svátost smíření, Karmel 2001, 99 Kč

Kniha vhodná nejen pro zpovědníky, ale i pro kajcníky.

Koppová, Johanna: Izraelští proroci, Karmel 2001, 195 Kč

Proroci, kteří vystupovali v Izraeli v 1. tisíciletí před Kristem, jsou postavy z dávné minulosti. Tato kniha se pokouší rozvinout velkolepou plnost prorocké zvěsti, chce čtenáře vést k pramenům.

Communio, Mezinárodní katolická revue, 3.-4. číslo, Trinitas 2001, 150 Kč

Poslední dvojčíslo této revue je tentokrát věnováno Slovu Božímu a mne v něm upoutal rozhovor novináře Nielse Christiana Hvidta s kardinálem Josephem Ratzingerem o problému křesťanského prorokování. Článek stojí opravdu za přečtení.

Tímto číslem končí 5. ročník této mezinárodní katolické teologické revue. Je to čtvrtletník občanského sdružení Communio a vydává ho nakladatelství TRINITAS, ing. Pavel Sejkora, Havlíčkova 14, 568 02 Svitavy, kde si ho můžete objednat. Předplatné na rok 300 Kč.

-mela-

Kolektiv. Kamínky, 3. díl, drobná svědectví o pronásledování křesťanů v době komunistické totality i o jejich snahách o svobodu a blaho vlasti. 1. vyd. Hradec Králové: Karel Otčenášek, 2001. 239 s.

Z iniciativy arcibiskupa Karla Otčenáška byly v roce 2000 vydány dva svazky publikace „Kamínky“.

Oznamujeme, že na sklonku roku 2001 vyšel jejich 3. díl. Kamínky 3 mají 239 stran a obsahují vlastní rejstřík + rejstřík první knihy, který nebyl v prvním vydání uveden. Dále obsahují první část bibliografie k tématu. Knihy je možno objednat na adrese: Prodejna Pastýř, Velké nám. 36, 500 01 Hradec Králové.

Sekretariát otce arcibiskupa Otčenáška

Karmelitánské knihkupectví
(Knihkupectví Jonáš)
Mírové náměstí 15
412 01 Litoměřice
Tel./fax: 0416/73 24 58

Oděv duchovních

Jak má vypadat jáhen, kněz, biskup ve společnosti? Má být rozpoznatelný, nebo na to „není doba“? To jsou otázky, které si už téměř desítky let klade kdejaký člen církve. Dříve to „prý bylo předepsáno“.

Jak je to dnes? Po dlouhých letech vychází oficiální právně závazná norma, která byla v naší diecézi vyhlášena letos v lednu:

Oděv duchovních a laických služebníků eucharistie

V zesvětšelé společnosti směřující k materialismu, kde mizí i vnější znamení posvátných a nadpřirozených skutečností, je zvláště pociťována nutnost, aby kněz – Boží muž, který spravuje jeho tajemství – byl rozpoznatelný pro společenství i oděvem, který nosí jako nezaměnitelné znamení své oddanosti Boží věci a své totožnosti toho, kdo vykonává veřejnou službu. Kněz se musí poznat především tím, jak se chová, avšak i tím, jak se obléká, aby byla každému věřícímu, ba dokonce každému člověku bezprostředně zřejmá jeho totožnost a jeho příslušnost Bohu a církvi.

Z toho důvodu má klerik nosit „důstojný církevní oděv podle předpisů vydaných biskupskou konferencí a podle oprávněných místních zvyků.“ To znamená, že takové oblečení, není-li to klerika, musí být odlišné od způsobu, jak se oblékají laici a odpovídat důstojnosti a posvátnosti služby. Střih a barvu musí určit biskupská konference, a to vždy v souladu s pokyny všeobecného práva.

Počínání, které je s tím v rozporu, neodpovídá duchu tohoto předpisu a proto ho není možno

považovat za oprávněnou zvyklost a je potřeba, aby je příslušná autorita odstranila. Kromě zcela výjimečných případů neužívání církevního oděvu může u klerika prozrazovat slabé vědomí vlastní totožnosti pastýře zcela oddaného službě církvi. (*Direktář pro službu a život kněží, čl. 66*)

Revue církevního práva

Od roku 1995 vydává Společnost pro církevní právo ve spolupráci s Českou křesťanskou akademií časopis **Revue církevního práva**.

Toto periodikum obsahuje odborné články, dokumenty, recenze, anotace a informace jak z oblasti práva kanonického, tak státně církevního (konfesijního). Časopis lze doporučit jak duchovním, tak laikům, kteří se o tuto oblast práva zajímají.

Ročně vycházejí v současné době tři čísla v celkové ceně 300 Kč.

Bližší informace lze získat a časopis objednat na adrese:

Revue církevního práva

110 00 Praha 1,
Husova 8
e-mail:
SPCP@ius.prf.cuni.cz
<http://spcp.prf.cuni.cz>

Usnesení ČBK o oděvu duchovních

ze dne 13. listopadu 2001 (ČBK 43 – XVI)

Dle kánonu 284 CIC se ČBK usnesla na oděvu duchovních:

Církevní oděv duchovních se skládá z kolárkové košile nebo bílé košile s lingulem a obleku tmavé barvy. Trvalí jáhni nejsou vázáni církevním oděvem, ale mohou nosit na klopě saka malý křížek.

Oděv laických služebníků eucharistie

Laik, který podává svaté přijímání při bohoslužbě, pokud je nositelem akolytátu, obléká kleriku a rochetu nebo albu. Mimořádný služebník eucharistie, který současně ministruje při bohoslužbě, může mít oděv ministranta. Ostatní laici konají svou službu v důstojném civilním oděvu.

Převzato z ACEL

Charita pořádala Tříkrálovou sbírku 2002

Pokoj a štěstí přály na ulicích, náměstích a u prahů domácností v Čechách, na Moravě a ve Slezsku počátkem ledna 2002 skupinky dětských koledníků, doprovázené dospělým vedoucím. Skupinky současně koledovaly o finanční příspěvky do uzamčených pokladniček. Jejich koleda pomůže spoluobčanům, kteří se bez pomoci svých bližních neobejdou. Tímto způsobem se děti učí pomáhat svým bližním.

Výsledky TS v litoměřické diecézi

Místo	počet skupinek	částka Kč
Liberec	16	67913,9
Sobotka	12	44695,3
Česká Lípa	12	24153,7
Ústí n.Labem	6	41560,7
Mladá Boleslav	2	12199,0
Česká Kamenice	8	17851,7
Děčín	4	19718,9
Most	4	8561,3
Chomutov	5	23040,4
FCH Litoměřice	8	34866,5
DCH Litoměřice	1	3679,2
Rumburk	3	16175,6
Teplice	12	94075,0
Fara Jablonec n.N.	8	21840,5
Fara Libochovice	2	3832,0
Lovosice	5	7849,2
Chrastava	6	16843,1
Mšeno u Mělníka	2	5920,0
Žatec	2	6280,0
Fara Kadaň	1	12500,0
Fara Maštov	1	2500,0
Fara Jestřebí	1	1500,0
Děkanát Litoměřice	1	2100,0
FÚ Nebužely	1	2100,0
FÚ Srbská Kamenice	1	6000,0
Děkanství Louny	1	3348,0
FÚ Krásná Lípa	1	250,0
FÚ Chřibská	1	850,0
FÚ Liblice	1	1900,0
Celkem	128	504104,0

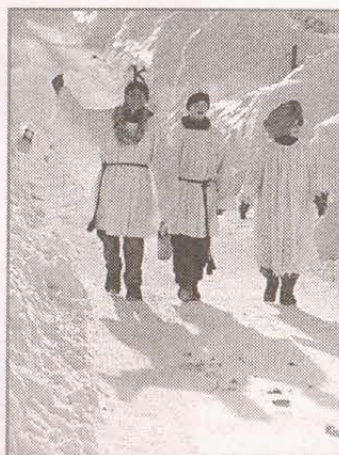

Foto Jan Macek a Tomáš Tesař

Tříkrálová sbírka 2002

Předběžný výsledek sbírky po spočítání asi 95 % pokladniček k 16. lednu je 30 777 000 Kč. Výtěžek složenek zatím není možné určit.

Tříkrálová sbírka 2001

Tříkrálovou sbírku uspořádala Charita celostátně poprvé v lednu 2001. Sbírkou překvapivě vynesla částku 31 925 318 Kč. Z těchto peněz byly podpořeny desítky projektů na místní úrovni v České republice. Jedna pětina celkové částky byla věnována na pomoc do zahraničí, zejména na podporu dětských center v Grozném. Částka 1,4 milionu Kč, tzv. Rozvojový fond, posloužila k financování významných charitních projektů v České republice

Jan Oulík a Marta Fišerová, tiskové oddělení SČKCH

Poštovní služby